

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Pojam ekonomske integracije". Rad ima 18 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SADRŽAJ

UVOD	2
1. POJAM EKONOMSKE DIPLOMATIJE.....	3
2. POJAM EKONOMSKIH INTEGRACIJA	6
2.1. Sporazum o preferencijalnoj trgovini	6
2.2. Zona slobodne trgovine.....	6
2.3. Carinski režimi	6
2.4. Carinska unija	7
2.5. Zajednička tržišta	7
2.6. Ekonomска unija	7
2.7. Politička unija	8
3. SVRHA I TOKOVI EKONOMSKIH INTEGRACIJA	8
3.1. Ciljevi integracija	9
3.2. Pozitivne i negativne integracije	10
3.3. Stadijumi ekonomskih integracija	11
3.4. Stepeni integracione politike	12
4. EFEKTI EKONOMSKIH INTEGRACIJA	12
4.1. Statički efekti	12
4.1.1. Efekti skretanja i stvaranja trgovine	13
4.1.2. Efekti realokacije proizvoda	13
4.1.3. Efekti na odnose razmene	14
4.2. Dinamički efekti	14
4.2.1. Povećanje konkurenčije	15

4.2.2. Postizanje optimuma proizvodnje	15
4.2.3. Efekti na investicije	16
4.2.4. Efekti na platnom bilansu	16
ZAKLJUČAK	17
LITERATURA	18

UVOD

Pojava ekonomskih integracija snažno je obeležila period posle Drugog svetskog rata. Jedan od najznačajnijih i najuspešnijih oblika regionalnog udruživanja država danas predstavlja Evropsku uniju. Koreni njenog stvaranja leže u težnjama za prevazilaženjem istorijskih rivalstva, posebno Francuske i Nemačke, paralelno sa podsticanjem ekonomskog napretka i razvoja država članica.

Pariskim ugovorom iz 1951. stvoren je prvi nukleus današnje Evropske unije u vidu Evropske zajednice za ugalj i čelik (EZUC), a zatim Rimskim ugovorom potpisanim 1957. osnovane su Evropska ekonomski zajednica (EEZ) i Evropska zajednica za atomsku energiju (EURATOM). Prvobitno su ih činile šest zemalja članica (Francuska, SR Nemačka, Italija, Belgija, Luksemburg i Holandija).

Ugovorom o objedinjavanju organa triju evropskih zajednica (1. jula 1967.) formirane su Evropske zajednice (EZ) sa jedinstvenom institucionalnom strukturu. Pri tome je svaka od evropskih zajednica zadržala odvojeni pravni subjektivitet na osnovu konstitutivnih ugovora o osnivanju, kao akata ustavnog karaktera. Imajući u vidu zajedničko članstvo, zajedničke organe i jedinstveni pravni sistem triju evropskih zajednica, u literaturi je tradicionalno u primeni jedinstveni naziv: Zajednica. Zajednica je prošla mnoge složene etape svog razvoja do današnje Evropske unije (EU) od 15 zemalja članica sa perspektivom daljeg širenja članstva.

U periodu ranih 60-tih godina, Zajednica beleži ekonomске uspehe. Paralelno s tim odvija se proces neuspešnog političkog ujedinjavanja država članica. Ponovnim dolaskom na vlast Generala De Gola (1958), dolazi do obnove ideje o prioritetu državne suverenosti nad nacionalnim organizacijama. To je uzrokovalo povlačenje Francuske iz NATO pakta, 1966. i Saveta ministara EZ (politika "prazne stolice") i dovelo do inicijative za međuvladinim modelom saradnje zapadno-evropskih država tzv. Male Europe - Plan Fuše (po francuskom diplomati, koji je dobio zadatak da razradi predlog ugovora o osnivanju unije država, kao klasične političke međunarodne organizacije). Na Samitu članica Zajednice u Hagu 1969. je usvojena odluka o stvaranju ekonomске i monetarne unije, kao logičnom nastavku carinske unije.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com